

Tisk a informace

Tribunál Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 198/18

V Lucemburku dne 13. prosince 2018

Rozsudek ve spojených věcech T-339/16
Ville de Paris v. Komise, T-352/16 Ville de Bruxelles v. Komise,
T-391/16 Ville de Madrid v. Komise

Tribunál Evropské unie vyhověl žalobám podaným městy Paříž, Brusel a Madrid a částečně zrušil nařízení Komise, kterým stanovila příliš vysoké mezní hodnoty emisí oxidů dusíku použitelné při nových zkouškách nových osobních automobilů a nových lehkých užitkových vozidel

Komise nebyla příslušná změnit mezní hodnoty emisí Euro 6 pro nové zkoušky v reálném provozu

Komise v nařízení 2016/6461 definovala mezní hodnoty emisí oxidů dusíku, které nelze překročit při nových zkouškách emisí v reálném provozu (dále jen „zkoušky RDE“), kterým musí výrobci automobilů podrobit osobní automobily a lehká užitková vozidla zejména v rámci schvalování nových typů vozidel. Cílem těchto zkoušek RDE je reagovat na zjištění, že laboratorní zkoušky neodrážejí skutečnou úroveň emisí znečišťujících látek v reálném provozu, a zmařit možné použití „podvodného softwaru“. Komise stanovila tyto mezní hodnoty na základě mezních hodnot definovaných pro normu Euro 6, přičemž na ně uplatnila opravné koeficienty, aby zohlednila, podle jejího názoru, statistické a technické nejistoty. Například pro mezní hodnotu definovanou v normě Euro 6 jako 80 mg/km stanovila pro zkoušky RDE mezní hodnotu na 168 mg/km pro přechodné období, poté na 120 mg/km.

Města Paříž, Brusel a Madrid napadají mezní hodnoty přijaté Komisí a každé z nich podalo k Tribunálu Evropské unie žalobu na neplatnost. Uvedená města mají za to, že Komise nemohla přijmout jí stanovené hodnoty emisí oxidů dusíku, protože jsou méně náročné než hodnoty stanovené platnou normou Euro 6².

V rozsudku z dnešního dne Tribunál připomíná, **pokud jde o přípustnost žalob**, která byla Komisí zpochybněna, že žaloba na neplatnost, kterou podala jiná osoba než členský stát nebo orgán Unie proti nařizovacímu aktu, je přípustná, zejména pokud se tento akt bezprostředně dotýká osoby, která žalobu podala, a nevyžaduje přijetí prováděcích opatření. Tribunál konstatuje, že napadený akt nevyžadoval přijetí prováděcích opatření k tomu, aby měla žalující města povinnost se jím řídit, a připomíná, že již bylo rozhodnuto, že okolnost, že unijní akt brání osobě veřejného práva, aby vykonávala své vlastní pravomoci způsobem, který uzná za vhodné, se bezprostředně dotýká jejího právního postavení. Tribunál zdůrazňuje, že to platí zejména v případě, že jsou omezeny regulační pravomoci osoby veřejného práva. V projednávané věci Tribunál ověřil, zda je toto dotčení skutečné. Uvedená tři města přitom již na základě svých pravomocí v oblasti ochrany životního prostředí a zdraví přijala opatření omezující automobilovou dopravu, aby bojovala proti prokázanému znečištění ovzduší na svých územích. Tribunál rovněž ověřil, zda omezení dopravy přijatá veřejnými orgány členských států v souvislosti s úrovní emisí znečišťujících látek z vozidel v rozsahu, v němž se uplatní na vozidla splňující nejnovější normy a mezní hodnoty, jsou v rozporu s unijními právními předpisy, a rozhodl, že tomu tak je. V tomto ohledu **jsou města Paříž, Brusel a Madrid oprávněna napadnout mezní hodnoty emisí oxidů dusíku, které Komise stanovila pro zkoušky RDE, protože nemohou zahrnout do opatření omezujících dopravu založených**

¹ Nařízení Komise (EU) 2016/646 ze dne 20. dubna 2016, kterým se mění nařízení (ES) č. 692/2008 z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 6) (Úř. věst. 2016, L 109, s. 1).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla (Úř. věst. 2007, L 171, s. 1, Zvl. vyd. L 171, s. 1).

na úrovni emisí znečišťujících látek ty typy vozidel, které by úspěšně prošly těmito zkouškami a splňovaly by ostatní požadavky procesu schválení.

Pokud jde o to, zda je Komise příslušná k přijetí opatření týkajících se mezních hodnot emisí oxidů dusíku v rámci zkoušek RDE, Tribunál připomíná, že tato opatření byla přijata jako opatření provádějící nařízení č. 715/2007 na základě ustanovení uvedeného nařízení, která Komisi umožňují, aby stanovila postupy, zkoušky a konkrétní požadavky pro účely schvalování vozidel.

Tribunál nicméně zdůrazňuje, že mezní hodnoty emisí oxidů dusíku stanovené pro normu Euro 6 představují podstatný prvek tohoto nařízení, který Komise nemůže změnit, a že uvedené nařízení stanoví, že mezní hodnoty musí být dodržovány v reálném provozu, a tudíž i při zkouškách RDE. **Tribunál z toho vyvodil, že Komise nebyla příslušná za použití opravných koeficientů k provedení změny těchto mezních hodnot pro zkoušky RDE. Tribunál má kromě toho za to, že i když je třeba připustit, že technická omezení mohou odůvodnit určitou úpravu, která povede k takovému rozdílu, jaký vyplývá z napadeného nařízení, je nemožné zjistit, zda je norma Euro 6 při těchto zkouškách dodržována.** Tribunál uvádí, že **zjištěná nepříslušnost Komise s sebou nevyhnutelně nese porušení nařízení č. 715/2007.**

Pokud jde o rozsah zrušení opatření zahrnutých v nařízení 2016/646, které přijala Komise, Tribunál má za to, že je třeba zrušit pouze to ustanovení, kterým se stanoví mezní hodnoty emisí oxidů dusíku, a nikoliv ostatní ustanovení nařízení, která upřesňují podmínky, za nichž musí být zkoušky RDE prováděny. Pokud jde o **časové účinky zrušení**, má Tribunál s ohledem na právní nejistotu, která může nastat před přijetím nových předpisů, za to, že ochrana veřejného zdraví a životního prostředí, jakož i zájmy spotřebitelů a výrobců automobilů odůvodňují **zachování účinků zrušeného ustanovení do minulosti a po přiměřenou dobu, aby bylo možné změnit právní úpravu v dané oblasti, přičemž tato doba je omezena na dvanáct měsíců od uplynutí lhůty pro podání kasačního opravného prostředku proti tomuto rozsudku, nebo v případě, že kasační opravný prostředek byl podán, od jeho zamítnutí.**

Tribunál má v poslední řadě za to, pokud jde o návrh města Paříže na náhradu ve výši symbolického jednoho eura za újmu na dobrém jménu a legitimitě, že tato újma nebyla prokázána, ale že bude v každém případě napravena zrušením kritizovaného ustanovení.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106